

BR LUCIEN JANNIS
geboren te Eksel op 12 juli 1934
overleden te Gent
op 3 augustus 2007

Hoe Pieter Jannis vanuit Eksel onze congregatie heeft leren kennen, komt misschien door de nabijheid van de Broederschool te Heusden-Limburg. Pieter volgde, vóór hij in 1951 in het noviciaat kwam aankloppen, 4 jaar de Grieks-Latijnse humaniora te Hamont-Lo en als Br. Lucien, zo was zijn kloosternaam, enkele jaren de normaalschool te Oostakker. Wegens een niet zo sterke gezondheid en zijn aanleg voor techniek werd hij uurwerkmaker; in die tijd een gekend en gewaardeerd klein atelier bij de broeders te Oostakker.

Een groot gedeelte van zijn kloosterleven stond hij rechtstreeks in dienst van de jeugd. Eerst als opvoeder van ons juvenaat te Puurs (1957-1963) en vanaf 1963 tot 1976 als opvoeder-internaat en later als studiemeester-opvoeder van ons Technisch Instituut Glorieux te Oostakker. Intussen had hij, zoals zijn collega's, het diploma van opvoeder behaald aan de Sociale School te Gent. Na 1976 werd hij bediende en ook boekhouder van het geheel: conventen broeders, internaat en scholen, toen nog één groot geheel. Hij was er gedurende meerdere jaren de bekwame administrator op het toenmalig secretariaat van het instituut.

Br. Lucien was iemand die zich helemaal kon inleven in de verschillende bedieningen en functies, ook als hij gedurende 6 jaar verantwoordelijke was van het Broederconvent T.I.G. en 5 jaar overste van het grote Broederhuis.

Voor de leerlingen was hij als opvoeder een voorbeeld van zorg, stiptheid, ijver en dienstbaarheid. Bij de broeders, als overste, was hij bekommerd om het geheel, zowel op religieus gebied als bij de dagelijkse werkzaamheden. Intussen vond hij nog de tijd -want stilzitten kon hij moeilijk- om allerlei klusjes op te knappen of herstellingen uit te voeren, zeker als ze speciale technische vaardigheid vereisten. Die tussendoortjes beleefde hij bijna als een hobby. Het heengaan van Br. Lucien betekent dan ook een groot verlies voor het Broederhuis.

Met zijn familie had Br. Lucien de beste relaties. Hij deelde met hen alle leed en vreugde. Niet zelden was hij er een gewaardeerde hulp bij allerlei werkjes. De vele bezoeken vanuit het verre Limburg van zijn zussen, schoonbroer en familie in het ziekenhuis getuigen van een warme genegenheid.

En plots werd Br. Lucien ziek: Goede Week 2007; hersenbloeding, longontsteking ... Zo onverwacht! De vrijrijzenisdag van 2007 was voor hem het begin van een lange lijdensweg. Met ups en downs streed hij voor zijn leven in de Sint-Lucaskliniek te Gent. Er waren hoopvolle weken, maar ook dagen van terugval. Zijn familieleden en medebroeders ondersteunden hem gedurende die lange strijd. De laatste weken - zo zegde hij zelf - dacht hij veel na. En de stilte kwam over hem als een wenk van God om het leven, eens zo vol activiteit aan Hem, de gans andere, de God die liefde is, toe te vertrouwen. God zag immers dat het goed was geweest en ontving Br. Lucien met de veel betekende woorden: "Wat je voor de anderen, zelfs voor de geringsten hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan!"

Br. René Gogne